
Παρεμβάσεις και προτάσεις

Η αντιμετώπιση του Αντισημιτισμού στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

Βίκτωρ Ελιέζερ, Αντιπρόεδρος του Κεντρικού Ισραηλητικού Συμβουλίου Ελλάδας

Είναι γεγονός ότι όλες οι πρόσφατες έρευνες κοινής γνώμης αναδεικνύουν υψηλά ποσοστά αντισημιτικών τάσεων στην Ελλάδα και ευρεία υιοθέτηση αντιεβραϊκών στερεοτύπων σε σχέση με άλλες χώρες εντός και εκτός Ευρώπης. Είναι σημαντικό όμως να τονισθεί ότι το επίπεδο αντισημιτικής βίας που ασκείται στην Ελλάδα είναι σαφώς χαμηλότερο από άλλες χώρες της Ευρώπης όπως στη Γαλλία, στη Μ. Βρετανία, στο Βέλγιο, η στη Δανία και Σουηδία.

Ο αντισημιτισμός δεν είναι «εβραϊκό πρόβλημα». Ξεκινά από τους Εβραίους, αλλά δεν σταματά στους Εβραίους. Άρα η αντιμετώπιση του αντισημιτισμού δεν μπορεί παρά να αποτελεί προϊόν συνεργασίας του συνόλου των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που επιδιώκουν την θωράκιση των αξιών μιας σύγχρονης Δημοκρατία.

1. Ανοχή

Εφημερίδα «ΑΛΦΑ 1», 3-4/1/2009. Αρχηγός πολιτικού κόμματος, με κοινοβουλευτική εκπροσώπηση και δύο χρόνια αργότερα με κυβερνητική συμμετοχή, δηλώνει ότι «ο Εβραίος μυρίζει αίμα». Η δήλωση αυτή περνάει σχεδόν ασχολίαστη (εκτός από ένα άρθρο του Πάσχου Μανδραβέλη στις 14/3/2009) από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην Ελλάδα. Είναι ένα δείγμα ανοχής απέναντι σε μία δήλωση την οποία θα ζήλευε και ο αρχηγός της ναζιστικής προπαγάνδας Γιόζεφ Γκαίμπελς. Αντίθετα, ο κύριος αυτός και τα στελέχη του κόμματός του είχαν προσκλήσεις διαρκείας σε πολλά ελληνικά μέσα ενημέρωσης χωρίς μάλιστα να υποβάλλονται «ενοχλητικές» ερωτήσεις σχετικά με τη δήλωση αυτή.

Η δικαστική εμπλοκή του Κωνσταντίνου Πλεύρη για το βιβλίο του «Εβραίοι όλη η αλήθεια», καταλήγει ως γνωστόν με απαλλακτική για τον συγγραφέα απόφαση με το βασικό επιχείρημα ότι οι αναφορές του είχαν στόχο τους «Εβραϊοσιωνιστές» και όχι τους «Εβραίους». Κατά τη διάρκεια των αλληπάλληλων δικών, και ενώ στις αίθουσες των Δικαστηρίων ακούγονταν τραγελαφικές απόψεις για τους Εβραίους και τα ιερά τους βιβλία, σχεδόν απόλυτη σιωπή επικρατούσε στα Μέσα Ενημέρωσης, με τη στήλη του Δημήτρη Ψαρά, της ερευνητικής ομάδας ΙΟΣ, να αποτελεί ίσως το μοναδικό φως στο σκοτάδι της σιωπής.

Ο ίδιος αρχηγός κόμματος στις 15/5/2013 δηλώνει στο ART channel ότι «δεν υπάρχουν φτωχοί εβραίοι, Όποιος ξέρει έλληνα εβραίο φτωχό να μου το πεί» και ότι «έχουν τρόπο και μόνον αυτούς δεν έχει επηρεάσει η οικονομική κρίση», λέει ανενόχλητος. Και την επόμενη μέρα, ουδέν σχόλιον από κανένα μέσο ενημέρωσης.

Μητροπολίτης της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, προβάλλει το Ολοκαύτωμα ως ένα μύθο, ως μια συνωμοσία των Εβραίων, μέσω ενός καναλιού πανελλαδικής εμβέλειας, σχεδόν ανενόχλητος ενώ άλλος δεν διστάζει να φωτογραφίζεται με τον αρχηγό νεοναζιστικού κόμματος και δεδηλωμένο αρνητή του Ολοκαυτώματος.

Είναι μόνο ενδεικτικά παραδείγματα της ανοχής που επέδειξε το σύστημα των Μέσων Ενημέρωσης σε έκδηλα φαινόμενα μισαλλοδοξίας και Αντισημιτισμού.

---

2. Συμμετοχή

Σκοπίμως χρησιμοποιείται ο όρος «Σιωνιστές», έτσι ώστε δημοσιογράφοι και μέσα, να μην κατηγορηθούν για αντισημιτισμό, προφασιζόμενοι ότι δεν βάλουν εναντίον των Εβραίων αλλά εναντίον των Σιωνιστών. Εξ ' ού και ο όρος «Εβραιοσιωνιστής» που καθιέρωσε ο Κωνσταντίνος Πλεύρης. Είναι η σύγχρονη μορφή του Αντισημιτισμού, και χρησιμοποιείται τόσο από την Άκρα Δεξιά όσο και από κύκλους της Αριστεράς που επιθυμούν την απονομιμοποίηση του ιδίου του δικαιώματος ύπαρξης του κράτους του Ισραήλ.

Άρθρα και γελοιογραφίες στον καθημερινό Τύπο συνέβαλλαν στην κατασκευή ενός στερεοτύπου που βασιζόταν στο αμάλγαμα μεταξύ «Εβραίων», «Σιωνιστών» και «Ναζί», εξομοιώνοντας τους πρώτους με τους τελευταίους, μέσα σε ένα πλαίσιο φρενήρους ναζιστικοποίησης, δαιμονοποίησης του Ισραήλ, που παρουσίαζε τον λαό του ως την ενσάρκωση του απόλυτου Κακού. Είναι η θεμέλια βάση αυτού που ονομάζεται «Νέος Αντισημιτισμός». Είναι η συνέπεια της ανεξέλεγκτης ηλεκτρονικής προπαγάνδας που επιστρατεύει τους στυγρούς εκτελεστές που πλήττουν πλέον όχι μόνο εβραϊκούς στόχους αλλά τα κέντρα του Ευρωπαϊκού πολιτισμού, χρησιμοποιώντας ακριβώς τις ίδιες μεθόδους τρομοκράτησης των πολιτών του Ισραήλ. Όταν λοιπόν, σύμφωνα με την έρευνα που συζητούμε σήμερα το 65% των ερωτηθέντων συμφωνεί με την άποψη ότι «Το Ισραήλ συμπεριφέρεται στους Παλαιστίνιους όπως ακριβώς συμπεριφέρθηκαν οι ναζί στους Εβραίους», οφείλουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους όλοι αυτοί οι πολιτικοί και δημοσιογραφικοί κύκλοι που αναπαράγουν αυτή τη βιομηχανία προπαγάνδας απονομιμοποίησης του κράτους του Ισραήλ. Ο «παραδοσιακός Αντισημιτισμός» αμφισβητεί και δαιμονοποιεί το ατομικό δικαίωμα κάθε Εβραίου να ζει ως ισότιμο μέλος μιας κοινωνίας. Ο «Νέος Αντισημιτισμός» αμφισβητεί και δαιμονοποιεί το συλλογικό δικαίωμα των Εβραίων να ζουν ως ένα ισότιμο έθνος στη γη του Ισραήλ, ανάμεσα στη κοινωνία των Εθνών. Και είναι προφανές ότι ακόμα και η πλέον σκληρή κριτική κατά μιας συγκεκριμένης πολιτικής της Ισραηλινής κυβέρνησης ουδεμία σχέση έχει με αντισημιτισμό.

«Κανείς δεν απορεί όταν σκοτώνονται Εβραίοι, διότι είναι Εβραίοι», έγραψε ο εκδότης του Charlie Hebdo, σε άρθρο του που δημοσιεύτηκε στην αφιερωματική έκδοση του περιοδικού με αφορμή την επέτειο ενός έτους από την τρομοκρατική επίθεση στο περιοδικό και στο Εβραϊκό παντοπωλείο στο Παρίσι. «Έχουμε τόσο πολύ συνηθίσει να βλέπουμε Εβραίους να σκοτώνονται επειδή είναι Εβραίοι» έγραψε ο Ζεράρ Μπιάρντ. «Αυτό είναι λάθος και όχι μόνο σε ανθρώπινο επίπεδο. Σε κάθε τρομοκρατικό χτύπημα ο εκτελεστής αποφασίζει ποιον θα μετοχοποιήσει ως Εβραίο και αυτό αποδεικνύεται από τα γεγονότα της 13ης Νοεμβρίου 2015 στο Παρίσι. Εκείνη την ημέρα οι δήμιοι μας έδειξαν ότι είχαν αποφασίσει πως είμαστε όλοι Εβραίοι».

3. Προτάσεις

A. Η απάντηση η δική μας συνοψίζεται σε μία λέξη: Παιδεία. Παιδεία όμως σημαίνει και ενημέρωση. Και στο σημείο αυτό ο ρόλος των μέσων ενημέρωσης είναι καταλυτικός. Τα τελευταία χρόνια, τα περισσότερα μέσα ενημέρωσης προβάλλουν τα δεινά που επέφερε ο Ναζισμός στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Το Ολοκαύτωμα δεν αντιμετωπίζεται πλέον ως μια εβραϊκή υπόθεση, αλλά ως ένα γεγονός που αφορά σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Διότι πέρα από τους θύτες και τα θύματα, υπήρξε η μεγάλη πλειοψηφία των κοινωνιών που έμειναν απαθείς, σιώπησαν, μπροστά στην εξόντωση και πολλοί επωφελήθηκαν από τον αφανισμό των Εβραίων. Όταν λοιπόν, υπάρχουν Μέσα Ενημέρωσης που δεν διστάζουν να προβάλλουν την μαρτυρία της Εσθήρ Κοέν, της 90χρονης σήμερα διασωθείσας των στρατοπέδων, που θυμάται

ότι «δεν άνοιξε ούτε ένα κουρτινάκι» όταν οι Γερμανοί μάζευαν τους Εβραίους των Ιωαννίνων, όταν η ίδια γυρνώντας στο σπίτι της αντιμετώπισε την έχθρα του νέου «αυτόβουλου ιδιοκτήτη» και την απειλή ότι «αφού γλύτωσε από τους φούρνους των Ναζί θα την βάλει ο ίδιος στο δικό της φούρνο», και δημοσιογράφοι δεν διστάζουν να αναλάβουν την ευθύνη για λογαριασμό της τοπικής κοινωνίας,

τότε

Τα Μέσα Ενημέρωσης μπορούν να είναι μοχλός ανάσχεσης της δύναμης του Νεοναζισμού και του Φασισμού στην Ελλάδα. Και για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο είναι απαραίτητη η σύνταξη από την ΕΣΗΕΑ, ενός κώδικα δεοντολογίας που θα περιορίζει αυστηρά την αναπαραγωγή αντισημιτικών στερεοτύπων. Ταυτόχρονα όμως είναι απαραίτητη η συνειδητοποίηση της ευθύνης που φέρουν οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης όταν συμβάλλουν στην προβολή και καλλιέργεια του αντισημιτικού μίσους

B. Ταυτόχρονα εκατοντάδες αναρτήσεις Ισλαμιστών στα κοινωνικά μέσα δικτύωσης προβάλλουν ως ήρωες τόσο τους τρομοκράτες του Παρισιού όσο και τους τρομοκράτες των «μαχαιριών» στο Ισραήλ, πανηγυρίζοντας για τη «μεγαλειώδη νίκη που οδηγεί στον παράδεισο τους εκτελεστές». Ενώ άλλοι προβάλλουν και αναπαράγουν ανενόχλητοι συκοφαντίες του τύπου «Οι Εβραίοι δεν πληρώνουν φόρους». Μήπως λοιπόν μια υπεύθυνη κυβέρνηση δεν πρέπει να διαμαρτυρηθεί στη Google για τις αναρτήσεις μίσους που οδηγούν στην αιματοχυσία αθώων πολιτών της χώρας της; Ή στη καλλιέργεια μίσους; Πόσο ανεκτική μπορεί να είναι μια κοινωνία που θέλει να ευημερεί απέναντι σε μια δήθεν «ελευθερία του Διαδικτύου» που απειλεί όμως τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα των πολιτών της; Η μήπως οι τρομοκράτες και οι Νεοναζί σύμμαχοι τους έχουν συνάψει συμβόλαιο τρόμου με το Internet που τους επιτρέπει να χρησιμοποιούν την ελεύθερη διακίνηση ιδεών και εικόνων για να σκορπούν το μίσος και το θάνατο;
